

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
ΓΕΛΠΟΝΟΥ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΕΡΙΠΗΣ ΎΛΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ
ΤΕΥΧΟΣ Β.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ		<p>Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὄφιν, ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.</p> <p>Ω</p> <p>Πᾶσα ἐπιστολὴ ἢ ἀποστολὴ διευθύνεται:</p> <p>ΚΥΡΙΩΝ</p> <p>Γ. Χ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΝ</p> <p>ΓΕΛΠΟΝΟΥ</p> <p>Εἰς ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ (CANDIE CRÈTE)</p>
Ἐσωτερικοῦ ἔτησίᾳ	Δραχμ. 3.—	
» ἑξαμήνου	» 2.—	
Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ	Φρ. 3,50	
ΜΕΤΑ ΤΩΝ „ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ“		
Ἐσωτερικοῦ ἔτησίᾳ	Δραχ. 5.—	
» ἑξαμήνου	» 3.—	
Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ	Φρ. 6.—	

ΑΝΑΓΝΩΣΑΤΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ   ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΞΕΝΗ.
ΠΡΩΤΟ ΦΙΛΙ.
ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ.
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ.

ΛΥΣΕΙΣ — ΛΥΤΑΙ
ΑΝΤΙ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.
ΠΟΙΗΣΙΣ
ΛΙΓΑ ΛΗ΄ ΟΛΑ

Μ Ε Ε Ν Η

Ἀγαπητέ μοι Ἰωάννη

Ἀπαντῶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν μοι ἔστειλές χθές διὰ νὰ σοὶ δώσω τὴν συγκατάθεσίν μου νὰ νυμφευθῆς νεάνιδα «τὴν ὁποίαν, καθὼς λέγεις, ἀγαπᾷς μέγχι παραφροσύνης».

Σοῦ στέλλω τὴν παρούσαν χωρὶς νὰ θέλω δι' ὑποσχέσεων αἱ ὁποῖαι εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εἶναι μάταιαι—νὰ σὲ ἀποτρέψω τοῦ σκοποῦ σου. Νυμφεύσου τὴν ἀφοῦ αὕτη εἶναι ἡ ἐπιθυμία σου, ἀλλ' ἐνθυμοῦ τί σοὶ εἶπον ὅτε τὸ πρῶτον μοὶ ὠμίλησες περὶ τοῦ γάμου τούτου.

Σὲ μόνον ἔχω, καὶ γηράσκων ἠλπίζον πάντοτε ὅτι ἤθελες μὲ διαδεχθῆ εἰς τὴν ἐπαυλίαν μου ἐδῶ, ἀλλ' ὅμως μετὰ τὸ τέλος τῆς θητείας σου δὲν ἐπανήλθες εἰς τὴν ἀναπαυτικὴν ζωὴν τῆς ἐξοχῆς, προτιμήσας τὴν ἀθλιάν ζωὴν τῆς πόλεως. Ἐδῶ ἦσο κύριος· αὐτόθι δούλος· ἄλλο ὠνευρεῦσθαι διὰ σέ. Ἡλπίζον ὅτι προίουσας τῆς ηλικίας σου, θὰ ἠγνύσεις πόσον ἠπατήθης καὶ θὰ ἐπανήρχειτο ἐνταῦθα νὰ συζευχθῆς γενναίαν χωρικήν, ἢ ὁποῖα νὰ σοὶ δώσῃ ὠραία καὶ εὐσταλῆ τέκνα.

Φεῦ! νυμφεύεσαι ἐκ πόλεως μίαν ἐξ ἐκείνων τῶν ὠχρῶν καὶ ἀδυνάτων νεανίδων τὴν ὁποίαν ἐν φύσημα ἀνέμου δύναται νὰ ἀνατρέψῃ. Πάντοτε λοιπὸν θὰ εὐρίσκειται μακρὰν μου. Συζεύξου τὴν ἀφοῦ αὐτὸ εἶναι τὸ πεπωμένον σου· μὴ τὴν φέρης ὅμως ἐδῶ· δὲν θέλω νὰ γνωρίσω ἐκείνην, ἣτις ἔκλεψε τὴν καρδίαν τοῦ μόνου μου τέκνου μου ἔκλεψε τὸν υἱὸν μου—ἀφοῦ πάντοτε μακρὰν μου θὰ ἦσαι—ἄς μὴ παρουσιασθῇ ποτὲ ἐνώπιόν μου ἢ κλέπτρια!

Σκέφθητι καλῶς Ἰωάννη μου ἡ καρδία μου εἶναι ἀστείρευτος εἰς ἀγάπην διὰ σέ· ἄφες αὐτὴν τὴν γυναῖκα, ἣτις σὲ παρέσυρε καὶ τὴν ὁπίαν θὰ ἀηδιάσῃς βραδύτερον καὶ ἔλθῃ πλησίον τοῦ πατρὸς σου· ἔλθῃ νὰ περιποιησῇ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν οἱ πρόγονοί

σου ἐπότισαν διὰ τοῦ ἰδρωτὸς τῶν· ζήσω-μεν πάλιν τὰς ὠραίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος, ὅποτε ἐπηγαίνομεν ὁμοῦ εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ ἐδλεπόμεν τὰ δένδρα καὶ τὰ σπαρτὰ κυματίζοντα εἰς ἐκάστην πνοὴν ἀνέμου. Δὲν εἶναι ἔτσι υἱέ μου; ὅτι δὲν θὰ ἀντιστῆς εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς καρδίας μου καὶ ὅτι θὰ ἔχω τὸ εὐτύχημα προσεγγῶς νὰ σὲ ἐναγκαλισθῶ;

Ὁ ἀγαπῶν καὶ περιμένων σε
Πατὴρ σου.

ΜΑΘΟΥΡΕΝ ΝΟΡΜΑΝ

Μεθ' ὅλας ταῦτας τὰς τρυφεράς καὶ ἐν ταυτῷ ἀπειλητικὰς ὁδηγίας ὁ Ἰωάννης συναζεύχθη τὴν ἐρωμένην του, ἣτις ἦτο πτωχὴ ὄρφανή ἀλλὰ φρόνιμος καὶ ἐργατικὴ, ἀξία βεβαίως τοῦ πρὸς αὐτὴν ἐρωτῆτός του. Λυπηθεὶς ὅμως ὁ Ἰωάννης ἐκ τῆς ἀρνήσεως τοῦ πατρὸς του νὰ ἰδῇ τὴν σύζυγον του τῷ ἔστειλεν ἐπιστολάς ἐπὶ ἐπιστολῶν ὅπως τὸν πείσῃ νὰ μεταβάλῃ γνώμην· ἀλλ' ὁ γέρον χωρικός—τρωθέντος τοῦ πατρικοῦ του γοήτρου—ἔμεινεν ἀκαμπτος καὶ ὠμοσε μίσος ἀγριον κατὰ τῆς συζύγου τοῦ υἱοῦ του, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου μάλιστα καὶ μέρος τοῦ μίσους τούτου εἶχεν ἐπιρρίψει, ἀρνούμενος νὰ τὸν δεχθῇ τοῦ λοιποῦ πλησίον του, οὔτε νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ πᾶν ὅ,τι ἀρεώρα πλέον αὐτόν. Νὰ εὐτυχῇ ἢ δυστυχῇ ὀλίγον μὲ ἐνδιαφέρει, δὲν ἔχω πλέον υἱὸν ἔλεγε μετὰ πείσματος ὁ κύριος τῆς ἐπαύλειως· καὶ διὰ νὰ μὴ καμθῇ ἀπὸ τὰς ἰκευτικὰς ἐπιστολάς τοῦ υἱοῦ του τὰς ἔκαιε χωρὶς νὰ τὰς ἀποσφραγίσῃ.

Παρῆλθον ἔτη τινά.

Μίαν ἡμέραν ἀπεσφράγισε ἀνεπιστήθως πῶς ἐπιστολὴν προερχομένην ἐκ Παρισίων, ἀναγνωρίσας δὲ τὸν γραφικὸν χαρακτήρα τοῦ υἱοῦ του τὴν ἔρριψε μετὰ λύσσης χαμαί, ἀλλ' ἀγνωστός τις καὶ ἀκαταδάμαστος δύναμις τὸν ἔκαιε νὰ λάβῃ καὶ πάλιν τὴν ἐπιστολὴν καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὰ ἐξῆς.

Καλέ μου πάτερ.

Ἡ σύζυγος—ἡ ἀγαπητὴ μου Μαρία—

ἀσθενεὶ βαρέως, καὶ σὰς ἰκετεύω νὰ μὲ βοηθήσῃτε ὅπως τὴν σώσω· ἐξησθενημένη πρὸ πολλοῦ ἕνεκα τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ τοκετοῦ περὶ τοῦ ὁποῖου σὰς ἔγραφα τότε, ἔγινε κλινιήρης πρὸ τινῶν ἐβδομάδων καὶ ἔκτοτε χειροτερεύει. Ὁ ἰατρός εἶπεν ὅτι διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ κλίματος ὑπάρχουν ἐλπίδες διασώσεως. Δυστυχῶς ὅμως—τῶν ὀλίγων μας χρημάτων δαπανηθέντων—δὲν δύναμαι νὰ βοηθήσω τὴν ἀγαπητὴν μου σύζυγον καὶ μόνον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐπιπέλων μας θὰ κατορθώσω ἴσως νὰ πληρώσω τὰ διὰ τὸν σιδηρόδρομον ἔξοδα, ὅπως ἔλωμεν πλησίον σας. Ὡ!... σὰς παρακαλῶ Πάτερ καμθῆτε· δώσατέ τῆς θέσιν μακρὰν πλησίον σας· ἡ οἰκία σας εἶνε μεγάλη καὶ δὲν θὰ σὰς ἐνοχλήῃ παντάπασιν ἀρκεῖ μόνον νὰ θελήσῃτε. Γνωρίζω ὅτι ἡ μεγάλη αὕτη αἰτήσεις μου θὰ σὰς στοιχίσῃ πολὺ, ἀλλὰ μὲ ἠγαπάτε τόσον ὅταν γενναιδώσω διὰ τοὺς δυστυχεῖς, ὥστε ἔλπίζω ὅτι ἐκείνο τὸ ὁποῖον εἰς τούτους δὲν ἀρνεῖσθε ἐὰν ἔκρουον τὴν θύραν σας, πολὺ περισσότερον δὲ θὰ τὸ ἀρνηθῆτε καὶ εἰς ἐμέ. Πάτερ μου σὰς ἐξορκίζω σώσατε τὴν σύζυγόν μου· εἰς τὰς χεῖρας σας εἶναι ἡ ζωὴ τῆς... λυπηθῆτέ με... θὰ σὰς ἀγαπῶ-μεν τόσον πολὺ, ὥστε οὐδέποτε θὰ στενοχωρηθῆτε. Περιμένω ἀπάντησιν. Ὡ! σὰς παρακαλῶ μὴ βραδύνετε πολὺ!...

Ὁ ἀγαπῶν καὶ σεβόμενος ὑμᾶς

Υἱὸς σας

ΙΩΑΝΝΗΣ

Ὅταν ὁ γέρον χωρικός ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν, ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἀκίνητος μὲ τὰ ὄμματα ἐστραμμένα πρὸς τὴν γῆν καὶ σκεπτόμενος: Εἶναι ἀσθενής... καὶ βαρέως!... ἐκείνη τὴν ὁποίαν τόσον ἐμίσει. Εἶναι ἀσθενής καὶ ἡ ζωὴ τῆς ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον τόσον αὐτὴ ἔδραψε. Πρὸς στιγμὴν συνεκινήθη ἐκ τῶν παρακλήσεων τοῦ υἱοῦ του. Ναί! συνεκινήθη καὶ ἠτοιμάζετο νὰ τῷ γράψῃ νὰ ἔλθῃ... Ἀλλ' αἰφνιδίως ἐγεννήθη δυσπιστία ἐν τῷ ἔργε-

φάλω του: μήπως ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἦτο δέλεαρ, ὅπως τὸν ἀπατήσουν νὰ συγχωρήσῃ καὶ δεχθῇ πλησίον του τὴν... ξένην; Εἶναι πολὺ πανούργοι αἱ νεάνιδες τῶν πόλεων!... Ἄ! Ὁχι! δὲν ἤθελε νὰ ἀπατηθῇ· ἐὰν τῷ ὄντι ἠσθένει τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτὴν! ἡ οἰκία του δὲν ἦτο νοσοκομεῖον, οἱ Παριῖοι ποῦ ἀσποῦν τοὺς υἱοὺς ἀπὸ τοὺς κόλπους τῶν πατέρων τῶν ἢ τόσον μεγάλη αὕτη πόλις ἠδύνατο νὰ περιάλψῃ τοὺς κατοίκους τῆς.

Καὶ ἐὰν ἀπέθνησκεν; ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει—τὴν ὁποίαν ὅμως ἀπηύχετο—θὰ ἐπανέκτα διὰ πάντος τὸν υἱὸν του, τότε πλέον θὰ ἀνῆκεν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς αὐτόν. Ἄλλως τε αὕτη ἡ γυνὴ ἦτο μηδὲν δι' αὐτόν... Ἐνῆν! ποτὲ δὲν τὴν εἶδε... διατὶ νὰ σκέπτεται διὰ τὴν ξένην, τὴν κλέπτριαν τοῦ ἔρωτος τὴν διαταράξασαν τὰ χρυσᾶ του ὄνειρα. Ταῦτα σκεφθεὶς ἔρριψε τὴν ἐπιστολὴν—εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς ὁποίας ἦτο γεγραμμένη τὴ διεύθυνσις των—εἰς τὸ πῦρ, ἵνα καὶ θέλων κατόπιν μὴ δύναται νὰ τοῖς ἀπαντήσῃ.

Ἐπὶ μῆνα ὀλοκλήρου ὁ Γέρον Μαθουρὲν ἀνησύχει, ὅτε μὲν εὐχαρισσημένος διὰ τὴν πράξιν του, ὅτε δὲ μετανοῶν. Προΐαν τινὰ ὁ ἀγροτικός διανομὲς τῷ ἐνεχείρισε μεγάλον φάκελλον εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ὁποῖου ἦτο διὰ μεγάλων γραμμῶν ἡ ἐξῆς ἐνθυμῶς ἐπιγραφή:

«Ἀστυνομία Παρισίων»

(Ἀστυνομικὸς Σταθμὸς 8ος)

Τὶ ἦτο αὐτό; δὲν εἶχε καμμίαν ὑπόθεσιν μὲ τὴν ἀστυνομίαν, μὲ δαυλίαν τινὰ ἔστρεψε μηχανικῶς μετὰξὺ τῶν δακτύλων του τὴν μυστηριώδη αὕτη ἐπιστολὴν χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ τὴν ἀνοίξῃ· ἄς ἴδωμεν· τί ἄλλως τε εἶχε νὰ φοβῆται τὴν ὠραίαν αὐτὴν προΐαν, ὅποτε οἱ κώδωνες τῆς ἐκκλησίας ἤχουν χαρμωσύνως καὶ οἱ γείτονες καὶ οἱ φίλοι του διήρχοντο εὐθυμοὶ μεταβαίνοντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν; ἐξ ἀπαντος δὲν θὰ τὸν περιέμενε κακὸν τι. Μὲ ὑπο-

τρέμουσαν τὴν χεῖρα τὴν ἀπεσφράγισε καὶ ἀνέγνωσε.

«Κύριε,

«Μετὰ λύπης μου σὺς ἀναγγέλλω διπλοῦν δυστύχημα. τὸ ὅποιον σὺς πλήττει κκιριῶς.

»Κατ' αὐτὰς νεκρά τις γυνὴ ὀνομαζομένη Μαρία Ρολάνδου ἀπέθνησκει ἐν τῇ πετομικῇ τῆς οἰκίας εἰς τὴν συνοικίαν μας· ὅλ' ἐθάπτετο τὴν πρωίαν τῆς χθές, ὅτε εἰσελθόντες οἱ νεκροθάπται εὗρον παραλλήλως πρὸς τὸ φέρετρον τὸ πτώμα τοῦ συζύγου τῆς. Ἰατρός προσκληθεὶς εἶπεν ὅτι ὁ δυστυχὴς ἀπέθανεν ἐκ λύπης καὶ αἰτίας.

»Ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν ἀποθανόντων ἔμαθον τὴν διεύθυνσίν σου καὶ τὸν στενὸν δεσμόν. ὅστις σὺς συνδέει· συλλυπούμενος ὑμᾶς διὰ τὴν σκληρὰν ταύτην δοκιμασίαν εὐχμαι τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν».

Ἀρῶ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ Γέροντ Μαθουρὲν ἀνέκυψε μὲ τοὺς δαφλομοὺς ἀπλανεῖς. Ἀπέθανον!... ἀπέθανον καὶ οἱ δύο!... Ἐρῶ... ἐφρονεῖσα... τὸν... υἱόν μου!... ἐψέλισε καὶ ἔπεσε βαρέως κατὰ γῆς.

Τότε ἀκριβῶς ἐπιστρέφουσα ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἢ ὑπερέτριά του εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εὗρεν τὸν κύριόν τῆς ἀφρίζοντα καὶ κυλιόμενον ἐπὶ τοῦ δαπέδου.

Εἶγε παραρρησθεὶς ὁ δυστυχὴς!

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

M. P.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῷ

- Ἐν Ἡρακλείῳ Οἱ κ. κ. Γ. Ζουριδῆς, Ἰ. Συρονάκης καὶ Ἰωάννης Κοκκινιάκης
- Ἐν Χανίοις Οἱ κ. κ. Περᾶκης καὶ Φορτσάκης.
- Ἐν Ρεθύμνῃ Οἱ κ. κ. Ἄλ. Πετυγάκης καὶ Ἐμμ. Γοβατζιδάκης ἔμποροι
- Ἐν Πανόρμῳ-Μυλοποτάμῳ Ὁ κ. Ν. Χ. Δρανδάκης ἔμπορος
- Ἐν Ἀγίῳ Γαλῆνῃ Ὁ κ. Γ. Σηφάκης
- Ἐν Ἀγ. Νικολάῳ Ὁ κ. Κ. Χατζιδάκης
- Ἐν Σπείρῳ Ὁ κ. Γ. Δ. Στεφανίδης.

ΠΡΩΤΟ ΦΙΛΙ

Χτυποῦσε ἡ καρδιά μου καὶ τὰ μάτια μου θολωμένα κυττάζαν πότε θάρτης, ὃ γλυκειά μου. Ἦτο ἡ πρώτη μας φορὰ ποῦ μόνον μακροῦ ἀπὸ τοὺς ἄλλους θὰ μιλούσαμε, κι' ἔτρεμε ὅλο τὸ κορμί μου ὅλα-δύνατο σὺν ἔρημο καλάμι στῆ ἄγρη ποταμοῦ, ποῦ τρέχει μὲ ὀρμὴ ὡς τῆ θάλασσα. Κι' ἤρθες!

Δὲν σε εἶδαν τὰ μάτια μου γιατί κλειστήκαν ἀπὸ τὴ λάμψη τῆς εὐμορφίης σου καὶ τὰ αὐτιά μου δὲν ἤκουσαν τὸ ἐλαφρό σου περπατήμα. Μὰ τὸ κορμί μου ἐμουδίασε καὶ κόρμιασαν ὅλες αἱ αἰσθήσεις καὶ ἔγεια σε μιὰ καρτέλα γιὰ νὰ μὴν πέσω. Καὶ σε κυττούσα μ' ὀρθάνοιγτα τὰ μάτια χωρὶς νὰ σε θεωρῶ, κι' ἔνοιωθα νὰ σημῶνς κι' ἐφοβούμενα τὴν ἄγρια ἀγάπη σου. Ἐσοῦ ἦταν τὸ στόμα μου στὴν πρώτη τῆ μιλιὰ μου καὶ σοῦπα, σ' ἀγαπῶ.

Κι' ἐσύ μου γέλασες ἀόριστα σὺν ἀνάσμιμο τοῦ οὐρανοῦ στὸ πρῶτο τὸ φιλί ποῦ δέχεται ἀπ' τὸν χρυσάγρινον τὸν ἥλιο.

Ἐκλυσα τὰ μάτια μου σὺν μεθυσμένους ἀπὸ τὰ μῦσα τῆς εὐμορφίης σου κι' ἀφήκαν τὰ χέρια μου νὰ κρεμαστοῦν· κει ποῦ καθόμουνα γιατί δὲν εἶχα δύναμι νὰ τὰ κινήσω.

Κι' ἤρθες κοντά μου κι' ἀκούμβησες στὸ ὄμο μου τὸ χέρι σου τρεμάμενο κι' ἐσίκωσα τὰ μάτια μου γιομάτα δάκρυα γιὰ νὰ σε δῶ καὶ μοῦ γέλασες. Καὶ σοῦπα, σ' ἀγαπῶ.

Ἦσουν νεαῖδα ζωντανὴ στὸ θεῖο ἐκεῖνο γέλοιο τὸ κλαψάριο Τὰ μάτια σου ἀνοίγουν κλειοῦσαν τρεμαγμένα σὺν τ' οὐρανοῦ τὴν πούλια π' ἀνοίγοι κλει τὸ φῶς τῆς καὶ τῆ λάμψη τῆς μὲς τὸ γλυκὸ τρεμῶσβισμα τῶν ἀστρων στὸ σκοτάδι.

Ἦσουν ὁμορφὴ περίσσια καὶ λυγρὸ ἦταν τὸ κορμί σου, ὦ παρθένα μου!

Ἐκλείδωσες τὰ χέρια σου γύρω στὸ λαιμό μου καὶ μὲ φίλησες στὰ μάτια. Κ' ἔμειναν κλειστά δὲν ἤθελα νὰ σκορπίσω μὲ τ' ἀνασίκωμα τῶν βλεφάρων μου τὸν κόσμον τῶν ὀνείρων ποῦ λουλουδοπλέγτηκε μὲς τὸ κλεισίμο τῶν ματιῶν μου πάνω ἀπὸ τὰ βλεφάρά μου.

Μ' ἀγάλιασες κι' ἡ τρομάρα τοῦ κορμιοῦ σου μὲ ξύπνησε ἀπὸ τὸν ὄνειρομένο τὸν ἀφάνταχτο τῶν πόθων ὕπνο καὶ σε κύτταξα κατὰματα καὶ σὺ ἐχαμογέλασες. Γε-

λοῦσαν μὲς ἡ κόρες τῶν ματιῶν σου καὶ σοῦπα, σ' ἀγαπῶ.

Μὲς τὸ ξεγύλισμα τῆς ἀγάπης μου τῶν πόθων ἡ ὀρμὴ μοῦδωκε δύναμι κι' ἐγύθηκα στὴν ἀγκαλιά σου καὶ τὰ χεῖλη μου τρεμάμενα σὲ φίλησαν ἐπὶ τὸ στόμα. Τραβήχτηκα πίσω γιατί φοβήθηκα. Τὰ χεῖλη μου λαβρίζανε καὶ ἔτρεμαν καὶ δὲν μπορούσα νὰ τὰ ὑποτάξω στὸν ἐγωῖσμό μου. Σ' ἐκύτταξα καὶ ἐσύ κοκκίνησες ὡς μὲσα τὰσπροάδι τοῦ ματιοῦ καὶ κύτταξες. Καὶ δάκρυα θολῶσαν τῶν ματιῶν σου τὴν λαμπάδα Ἐτρεξάν στὰ μάγουλα σου γονδρά σὺν διαμάντια δρῶ δάκρυα κι' ἀπ' τὰ ματόκλαδά σου ἔπεφταν ἔπεφταν ἄλλα στολίδια ἀτίμητα τῆς παρθενίης σου. Μὲ δακρυσμένα καὶ παραπονιμένα μάτια μὲ κύτταξες καὶ μὲς τὲς γούφες τῶν χειρῶν σου ἐκρυψες τὸ πρόσωπό σου, ὃ γλυκειά μ' ἀγάπη, καὶ πλανταχτῶ μυρολοῖτὸ τῆς παρθενίης τοῦ κορμιοῦ σου ἀνεσίκωνε τῶν στηθῶν σου τὰ μικρὰ κύματα. Ἐγείρες τὸ κεφάλι σου στὸν ὄμο μου καὶ ἀργίσε κλάυμα.

— Κλάψε, γλυκειά μου ἀγάπη, στέλησε μὲ χίλα δρῶ διαμάντια τὴν ὁμορφιά τὴν ἄγρια τοῦ παρθένου κορμιοῦ σου.

Ἡράκλειον 7.8.1908. ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΟΥΡΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀνταλλάσσω οἰουδιῶτε Κράτους γραμματόσημα, μὲ Κρητικὰ τοιαῦτα μεταχειρισμένα:

Ἡ Διευθυνσίς μου:

ΜΙΧΑΗΛ ΟΔ. ΤΖΙΒΟΓΛΟΥΣ

ΑΘΑΝΑ (Μ. ΑΣΙΑΣ)

©

Ἀνταλλάσσω Κρητικὰ γραμματόσημα μεταχειρισμένα μὲ τοιαῦτα οἰουδιῶτε ξένου Κράτους.

Ἡ Διευθυνσίς μου.

ΑΛΕΞ. Μ. ΣΥΓΓΕΛΑΚΗΣ

ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ (ΚΡΗΤΗΣ)

©

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχῶθεν.

SADI NOEL

POSTE-RESTANT (CANDIE CRÈTE)

* ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ *

ΑΙΝΙΓΜΑ 5^{ON}

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1908).

Τὰ πόδια μου εἶναι ὅμοια ὡς καὶ ἡ κεφαλὴ μου οἱ βασιλεῖς ὑπέκυπτον πάλαι στὴν προσταγὴν μου Ἡ κεφαλὴ μου πάντοτε δεικνύει ἀπορίαν κ' οἱ πόδες μου ὡς λῦτα μου, μακρὰν ὁδοπορίαν Ὁ τόνος ἐπὶ κεφαλῆς, εἶν' ὅλη ἡ ἰσχύς μου ἂν καταθῆ στὰ πόδια μου γάνετ' ἡ δύναμίς μου Καὶ θὰ μὲν ἄπλους πρεσβύτης

ἢ ἀσημαντῶς τις θύτης.

Γ. Ε.

©

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 6^{ON}

Κηπουρός τις ἐρωτηθεὶς πόσα εἶναι τὰ ἐν τῇ λεμονιά του λεμόνια ἀπίντησεν ὡς ἐξῆς: «Ἐἶναι τόσα ὅσα θέλεις, καὶ ἂν ἦσαν ἄλλα τόσα καὶ τὸ τέταρτον καὶ τὸ ἕμισυ αὐτῶν, ἀκόμη δὲ καὶ ἐν, θὰ ἦσαν ὅσα καὶ τὰ ἔτη ἐνὸς αἰῶνος». Πόσα λεμόνια εἶχεν ἡ λεμονιά;

(Ἐστάλη ὑπὸ νεκτοβάτου)

Θὰ κερδίση εἰς ἀριθμὸς. — Ἀμφότερα τὰ περιοδικὰ μας δωρεὰν ἐπὶ ἐν ἔτος.

ΛΥΣΕΙΣ

ΤῶΝ ΕΝ Τῷ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2 ΦΑΛΛΑΔΙῳ ΑΙΝΙΓΜΑΤῶΝ

2) τὸ ψηφίον 0.

3) Ρόδος—ὁδὸς—δός.

4) ὁ Ἰησοῦς Χριστός

Ἡ ὀρθὰς λύσεις ἐστειλαν οἱ ἐξῆς:

Sadi—Noël, Ἀλέξαν. Ὀρφανίδης, Ἀλεξ. Συγγελάκης, Α. Γ. Βλαστός, Δ. Κοκκινίδης, Ἐμμ. Γ. Διαλονάκης, ὁ Μαῦρος ἰατρός Γ. Κ. Κυριακάκης, Προτομαγιά Ν. Σ. Καραβελλάκης, Γλυκεῖα Ἀνάμνησις, Μὴ μοῦ ἄπτου, Ν. Γ. Ζερβοδάκης, Ἀρσακειάς, Ἄστρον ἀκτινοβόλον, Β. Σ. Πασπαράκης, Ἐλπιδοφόρος ἀθιγγανίς, Ἐθνικὸν λάβαρον, Δόκτωρ Τσακπίνης, Δίστομος μάγιστρα καὶ Μ. Ι. Πατσατζάκης.

Γενομένης κληρώσεως ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπείας, ἐξήχθησαν τῆς κληρωτικῆς, οἱ ἐξῆς τρεῖς λαγνοὶ, κατὰ τὴν κάτωθι οειράν:

Α.) Ὁ Μαῦρος Ἰατρός Κάϊρον κερδίζων ὃ φράγμα.

Β'.) Β. Σ. Παδπαράκης Ἡράκλειον κερδίζων δωρεάν τὸ περιοδικόν ἐπὶ ἓν ἔτος.

Γ'.) Δόκτωρ Τσακίνης Καλὸ Χωριὸν Πεδιάδος κερδίζων ἓν λαχρίον τοῦ Στόλου.

Σημ. α' Τὰ ἀληθῆ ὀνόματα τῶν ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα «Μαῦρος ἰατρός», «Δόκτωρ Τσακίνης» καὶ «Ἐλπιδοφόρος ἀθιγγανίς» θὰ δημοσιεύσωμεν ὅταν μᾶς δοθῇ ἢ πρὸς τοῦτο ἄδεια τὴν ὁποίαν θὰ ζητήσωμεν.

Σημ. β' Τὰ ὀνόματα τῶν ἀποστειλάντων ὀφθαλμοῦ τοῦ ἐνός ἢ τῶν δύο αἰνιγμάτων ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀποστειλάντων ἐσφαλμένας τοιαύτας δὲν δημοσιεύονται.

Σημ. γ' Αἱ λύσεις δέον νὰ γράφονται ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου γάρτου καὶ περιληπτικώτατα, ἄλλως δὲν θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Εὐ. Α. Ἐνταῦθα. Εἰς τὸ προσεγγέσθαι δημοσιεύθη μετὰ σχολίων.—**Ν. Ε.** Ἀρχαλοχώρι. Προσεγγίως θὰ σᾶς γράψω. **Ἐθνικὸν λάβαρον** Πάνορμον. Κατ' ἀρχὴν ἐπιδοκιμάζω τὰς γνώμας σας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς. **Σᾶς ἔγραψα.**—**Ἀλεξ-ἡ-λιό.** Ἀμπελουζόν. Σφάλλετε φρονῶν ὅτι ἐνδιαφέρομαι μόνον διὰ τὸ μὴ ἀσχημον φύλον, διότι καὶ τὸ ἀσχημον μὲ ἐνδιαφέρει, καθ' ἣν στίγμην μόνον πληρώνει τὰς συνδρομάς του. —**Δα Α. Β.** Ἀγ. Μύρων. Κατόπιν τοῦ τελευταίου μου σημειώματος, μονομερῆς ἢ ἀμοιβαία ἐνόηλθις, νομίζω ὅτι θὰ εἶναι εἰς ἄκρον δυσάρεστος.—**Ι. Χ.** Χανία. Προσεγγίως θὰ σᾶς ἀπαντήσω. —**Ολ. Κέρ.** Ἀϊδίον. Σᾶς ἔγραψα ἰδιαιτέρως. —**Α. Ξ.** Καλὸ Χωριό. Εὐχαριστῶ διὰ τὰ συγχαρητήρια. Προσεγγίως σᾶς γράψω. —**Δ. Τδ.** Καστιγκέτ Ἀμερικής. Ἐλαβον. Σᾶς ἔγραψα. Ἀναμένω. **Μ. Μ. Π.** Ἱεράπετραν. Τὸ ἔργον σας δημοσιεύθησεται, ἐὰν βελτιωθῇ. Μὴ εὐρίσκεσθε τόσον ὑψηλά, ἐὰν θέλετε νὰ σᾶς γράψω, διότι ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ . . . ἀνέλθω! - ἢ ζέστη εἶνε μεγάλη, καὶ ὁ ἀνήφορος προξενεῖ ἄσθμα. — **Καρδιαν ὑπὸ πέτραν.** Νεάπολι. Μόνον τότε θὰ σᾶς γράψω, ὅταν μοῦ γράψετε ὅτι εὐρίσκεσθε ἐκτὸς τῆς πέτρας, καὶ πρὸς τοῦτο θὰ περιμένω τὰ . . . πρωτοβόχια, τὰ ὁποῖα

ὠρισμένως θὰ διαλύσουν τὴν χωματόδη πέτραν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κρύπτεσθε. — **Θ. Κεδ.** Ἀδάνα. Ἀναμένω ὑποσχεθεῖσαν ἐργασίαν. — **Α. Σ.** Ἀγ. Νικόλαον. Συμβουλευθεῖτε τὸν κανονισμόν. — **Μ. οδ.**

Τζ. Ἀδάνα. Θὰ σᾶς στέλλω τὸ φύλλον. — **Ἀθ. Β.** Πάνορμον. Ἡ ψῶρα τῶν ὀφθαλμῶν προσβάλλει κυρίως τοὺς πόδας, καὶ προέρχεται ἰδίως ἀπὸ τοὺς μεγάλους καύσωνας. Ἀλείψετε τὰ προσβεβλημένα μέρη διὰ πετροελαίου. Καταβρέχετε τὸ ἔδαφος, καὶ κρατεῖτε τὰ ποῦλιά, ἐφ' ὅσον δύνασθε ὑποσιάν. — **Γ.** Ἱεράπετραν. Αἱ πομπώδεις φράσεις σας μὲ ἐνθουσιῶν. Θὰ ἐδημοσίευσον τὴν ἐπιστολήν σας, ἂν ὑπῆρχε γῶρος. Τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἐπρότεινον. Ἡ λήθη εἶνε φαίνεται χαρακτηριστικόν, ὅχι μόνον τῶν νεανίδων, ἀλλὰ καὶ τῶν νέων! **Ε. Ι. Π. Μετ.** Τουρλωτῆς. Θὰ συνεννοηθῶ μὲ τὸν κ. Ἐνωμοτάρχην καὶ θὰ σᾶς γράψω. **Ν. Γαβ.** Κάϊρον. Ἐλαβον δελτάριον. Ἀναμένω. — **Μ. Ν. Α.** — **Ε. Π.** καὶ **Ε. Ι. Δ.** Ἱεράπετραν. Εὐχαριστῶ. Ἀπέστειλα. — **Σ. Α.** Χανία. Θὰ ἐκτελέσω τὰς παραγγέλιας σας. — **Καρδι-οκλέφτραν** Ἐνταῦθα. Οὐδέποτε θὰ διέλθω, διότι τὸ ψευδώνυμόν σας μὲ τρομάζει. — **Γ. Η. Π.** Ἀγ. Νικόλαον. Τὸ ἀπόρητον τῶν ψευδωνύμων εἶναι ἰσοῦν ἐκφορίζω δὲ τὴν κατάπληξίν μου διὰ τὴν ἀξιώσιν σας. Τοῦτο μόνον δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἢ δις ἐκείνη εἶναι ἐκ Πειραιῶς. — **Sadi-Nöel** Δαφνές. Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰ compliments. Ἐπραξα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. — **Κ. Χ.** Ἐνταῦθα. Ἐὰν ὡς μανθάνω θὰ μεταβῆτε εἰς Κίσαμον, σᾶς παρακαλῶ ὅπως παραδώσητε μίαν ἐπιστολήν μου εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Τοπλοῦ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβον μετὰ τὴν 10ην Αὐγούστου, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

Ὁ Ταχυδρόμος

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΩΜΕΝ

Κάθε δένδρον

Κάθε ἄνθος

Κάθε λαχανικόν

ΠΟΙΗΣΙΣ

Σ' ΕΝΑ ΣΥΝΝΕΦΟ

(το Γ. Ε.)

Μικρὸ λευκὸ μου σύννεφο
ποῦ σχίζεις τὸν ἀέρα
περιμένε με στὸ βουνὸ
τὸ κόσμον τοῦτο παραιτῶ
γυροῦ ἀλλή σφαῖρα.

Ναρθῶ μαζί σου θέλω γῶ
μὲ τὰ λευκά σου τὰ φτερά
σὺρ' με ἀπ' τὸν κόσμ' ἀπὸ μα-
στοῦ οὐρανοῦ τὴν ἀγκαλιὰ [κροά...
'κεῖ ποῦ βασιλεύει ἡ χαρά.

Θέλω νὰ μάθω πῶς μιλοῦν
'κεῖ πάνω τ' ἀστεράκια
πῶς ἀνταλλάσσουνε φιλιὰ
μὲς τῆς νυκτὸς τῆ σιγαλιὰ
τ' ἄσπρα περιστεράκια.

Φύγε λευκὸ μου σύννεφο
δὲν σὲ ἀκολουθῶ
εἶμαι δεμένη δῶ στὴ γῆ
μὲ μιὰ λατρεία φλογερὴ
τοῦ νέου π' ἀγαπῶ.

Καὶ σὰν διαβῆς ἀπὸ ἐκεῖ...
ὅπου τὸ φῶς μου εἶναι
μὴν ἀνεβαίνεις ὑψηλά
κατέβα λίγο χαμηλά
πλησίον του καὶ μεῖνε.

Καὶ δός του μόνον δυὸ γλυκὰ
καὶ τρυφερά φιλιὰκια
πὲς πῶς τὰ ἔστειλα ἐγὼ
κι' ἔπειτα σὺρε στὸ καλὸ
μὲ τ' ἄλλα συννεφάκια.

Δις Φ.

ΔΙ' ΕΝ ΣΟΥ ΜΟΝΟΝ ΒΛΕΜΜΑ

Φίλη ἂν ἤμην βασιλεὺς
ἔδιδα τὸν Στανρόν μου
τὰ σκῆπτρα τὴν πορφύραν μου
καὶ τὸ χρυσὸν μου στέμμα
καὶ τὸν λαὸν γονυπετῆ
ἐμπρός ἐνώπιόν σου
δι' ἐν σου μόνον βλέμμα!

Θεὸς ἂν ἤμην φίλη μου
ἔδιδα τὸν ἀέρα
καὶ χάος τὸ πολύμορφον
καὶ πνοὴν τὸν κοσμογόνον
καὶ ἀπειρίαν καὶ καρπούς
καὶ ἥλιον καὶ οὐρανὸν
καὶ φῶς τὸ τῆς ἡμέρας
δι' ἐν σου μόνον βλέμμα.

Γ. Ε.

ΧΑΜΟΚΛΑΔΑ

Τὰ ταπεινὰ χαμόκλαδα μὲ τὰ γρια χαμοπούλια
χωρὶς τραγοῦδια ἐρωτικὰ χωρὶς ἀνθούς,
τὰ γρούλια
ἔσοεῖς ζηλεύετε, καὶ τὰ πουλιὰ τὸ ἀητοῦς
Τὰ κλώνια σας χαμόγερα φιλοῦνε
τὰ λυμνησμένα γύρω βρωμοσέριθ
μαζὶ τοὺς μεγαλώσει κι' ἡ ἔμορφα σας ποῦνε;
ζῆτε μονάχα ταπεινὰ ποτὲ αἰθέρια
Χάμοκλαδα σὰς εἶπανε ἔτσι σὰς λέω κι' ἐγὼ
σὰς ρώτησα τὸ τόπο σας καὶ μοῦπτετε
— εἰν' ἐδῶ.

Μαδισμένο χρυσάνθεμον

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

- 'Ο διάσημος χημικός Τεύσα, μετά πολυ-
χρόνιον εργασίαν
- 'Επέτυχε τὴν κατασκευὴν μαργαριτῶν.
- 'Εντελῶς ἐφαμίλλων πρὸς τοὺς ἀληθεῖς.
- "Ὅσο δύσκολον εἶναι εἰς ἓνα γύφτον νὰ γίνῃ
ἐκατομμυριοῦχος.
- Τόσω εὐκολον εἶναι εἰς τὸν ἐκατομμυριοῦχον
νὰ γίνῃ γύφτος·
- Οἱ ἀριστοκράται τοῦ Λονδίνου, λόρδοι καὶ
λέδαι, βαρυνθέντες τὸν τριφυλὸν βίον τῶν ἀνα-
κτόρων τῶν.
- Κατεσκευάσαν κάρα-καραβὰν κλοῦμπ ὀνο-
μαζόμενα.
- Διὰ τῶν ὁποίων περιέρχονται τὰς ἐγκατα-
λειπτίμενας ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου.
- Καὶ στήθουν τὰ τσαντήρια τῶν ὡς οἱ γύ-
φτοι, διασκοδάζοντες ἀπαράλλακτα ὡς αὐτοί.
- 'Ενωεῖται χωρὶς γύφτικην.... ρυπαρότητα.
- Εἰς καθὲ πρᾶγμα βλέπετε ἐπέρχεται καὶ ὁ
κόρος.
- Αἱ ἰταλικάι ἡμεριδίdes, μετὰ πλεόν μελανὰ
χρώματα.
- 'Αναγράφουν τὴν λειψυδρίαν τῆς Κάτω 'Ιτα-
λίας.
- Πολλὰ θύματα ἀριθμοῦνται ἐκ οἰφῆς.
- 'Η Κυβέρνησις, ἀποστέλλει εἰς τὴν Κάτω
'Ιταλίαν ἐκ τῆς Βορείου..
- Σιδηροδρομικὰς ἀραξοστοιχίας ἀθρόας φορ-
τωμένας ἀσχοῦς ὕδατος.
- 'Ο ὁ κόσμος ἀναμένει εἰς τοὺς σταθμοὺς,
ἐναγωνίως.
- Ροφᾷ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ὅλον τὸ ὕδωρ
τῶν ἀραξοστοιχιῶν.
- Χωρὶς νὰ κατορθωθῇ ἀκόμη εἰς τὰς πόλεις
εἰσαγωγή ὅστε ρανίδα!
- Κατετάθη καὶ τὸ «φίλημα» μεταξὺ τῶν
ἐπιχειρήσεων.
- Καὶ τῶν ἐπικερδεστάτων μάλιστα.
- Εἰς τὴν 'Αμερικὴν καὶ τὸ Λονδίνον ἐτέθη ἐν
ἐνεργείᾳ ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη.
- Πρὸ ἡμερῶν μάλιστα, προκειμένου νὰ συμ-
πληρωθῇ ποσὸν τι διὰ τοὺς πτωχοὺς τοῦ Λονδίνου.
- Αἱ ἐπὶ τῆς συλλογῆς τῶν ἐράνων κυρίαὶ καὶ
δασποινίδες, ἐδήλωσαν.
- "Ὅτι ἐχέτουν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν
τὰ... φίλημάτῃ των.
- Οἱ πλειοδοτοὶ ὑπερέβησαν τοὺς χιλίους.
- Καὶ τοιοῦτοτρόπως εἰσεπράχθησαν διακόσιαί
χιλιάδες σελίνια.
- 'Αντὶ δέκα χιλιάδων, τὰ ὅποια ἐχρειάζοντο.
- Τοῦτο ὅμως δυσπρόσθετος πολὺ τοὺς κυρίους
διότι ἐπλούτισε τὸ φιλανθρωπικὸν κατάστημα.
- Καὶ αἱ ὠραίαὶ κυρίαὶ δὲν ἐζήτησαν πλεόν νὰ
φιληθοῦν.
- Κάποιος κύριος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Γκέτ
τῆς 'Αμερικῆς προσέφερεν.
- 250 φράγκα εἰς τὴν κοινότητα, ὑπὸ τὸν ὄρον
- Νὰ μὴ φέρωσιν αἱ κυρίαὶ καπέλλα εἰς τὴν
λειτουργίαν.
- Αἱ εὐσεβεῖς κυρίαὶ ἀπέθεσαν ἀμέσως τοὺς
πέλους των, καὶ τὸ γοῖμα ἐμετρήθη.
- Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, ὅλα ἐφερον ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς των.
- Τοὺς πολυχρόνιους καὶ πολυανθεῖς κήπους.
- Μετὰ τὴν σατανικὴν πρόφασιν, ὅτι ἡ συμφω-
νία ἔγινε διὰ μίαν φοράν.
- Εἰς φίλους τοῦ πρώτου δωρητοῦ, ἐδιπλασίασε
τότε τὴν προσφοράν.
- 'Υπὸ τὸν ὄρον ὅμως εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ φέ-
ρωσι καπέλλα ἐντὸς τῆς 'Εκκλησίας.
- Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐδολοφορήθησαν, αἱ
ἐξῆς ἐστεμμένα κεφαλαὶ καὶ πρόεδροι κρατῶν.
- 'Αδόουλ 'Αλξ' τῆς Τουρκίας, 4 'Ιουνίου 1876
- 'Αλέξανδρος ὁ Β' 'Αυτοκράτωρ τῆς Ρωσ-
σίας 13 Μαρτίου 1881
- 'Ο Πρόεδρος Γκάρφιλδ τὴν 2 'Ιουλίου 1881.
- 'Ο Νάξ-ἐν-ὀν Σέγγις τῆς Περσίας τὴν 1
Μαΐου 1894.
- 'Ο Πρόεδρος Κερνὸ τὴν 24 'Ιουλίου 1894.
- 'Η 'Αυτοκράτειρα τῆς 'Αυστρίας τὴν 10
Ἰηβρίου 1898.
- Οὐμβέρτος ὁ Α' ' βασιλεὺς τῆς 'Ιταλίας 29
'Ιουλίου 1900.
- 'Ο Μάξ Κίνλεϊ τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1901.
- 'Αλέξανδρος ὁ Α' ' βασιλεὺς τῆς Σερβίας
τὴν 10 'Ιουνίου 1903.
- 'Ο Βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος τῆς Πορτογαλ-
λίας τὸν 1 'Ιανουαρίου 1908.
- Καθ' ἑκάστην ἐπέραν πλῆθος ὀθωμανῶν τῆς
τελευταίας τάξεως.
- Πλημμυρεῖ τὰς ἐπάλξεις τοῦ φρουρίου εἰς
τὸ Κόουμ καπὶ.
- 'Η συγκέτρωσις αὐτῶν ἐκεῖ, ἐξαιρετικῶς εἰς
τοιαύτην ὥραν
- Ὅποτε λούεται κάτωθεν τῶν ἐπάλξεων ὁ κό-
σμος καὶ ἰδίᾳ μαθηταί.
- Θεωρεῖται εἰς ἄκρον σκανδαλώδης.
- Καὶ ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς κανόνας τῆς δη-
μοσίας αἰδοῦς.